

אולפנת אמית אורנה - בית חינוך

הידיעון השבועי

פרשת האזינו ~ סוכות

משולחן העריכה

הימים שאחרי יום הכיפורים הביאו לפתח העם
היושב בציון בשורה מרעושה: ועדת האו"ם
לצנייני מדע, חינוך ותרבות (אונסק"ו)
מטיף ספק בקשר שבין היהדות לזהר הבית.
וואו.

טוב, על הקשר שבין העם היהודי לזהר הבית - אין צורך להרחיב. אבל בנוגע
לספק המפוקפק של האו"ם ומוסדותיו לעם ישראל ניתן לכתוב מילים.
נדמה שמלבד ההחלטה בדבר חלוקת הארץ והקמת בית לאומי לעם היהודי
נלמד עליו, העם היושב בציון, לקבל באופן תדיר נגיפות, גינויים והחלטות
אפרטיביות שונות שפוגעות בנו והכל - בצורה לא פרפורציונלית בעליל.

וצכיו ההודעה בדבר ההצבעה של המדינות החברות באונסק"ו.

בצד תוהה מה מטריד אותי יותר - הצובדה שחברי וועדה עצומת החינוך
והתרבות לא קראו את רב המכר הדגול ביותר בהיסטוריה (אחרת, אין כיצד
להסביר את ההחלטה ההלואית הזו) או לה שנתצאים במקד סמכות של מוסד
כל כך מכובד אוסר על הורים - הצעתי למסקנה שדווקא המציאות הזו,
שהופכת להיות כרוניקה ידועה מראש, מצידה כאלף עדים שהכל בסדר ואנחנו
בסדר, והכל לפי התכנית האלוקית.

ואפשר גם, בלי הרבה התפלספויות, לצטט את אחד מראשני הנהגת המדינה
(שאמריט שהוא ציטט בדברים האלה את רצייתו, כולל): "או"ם שמוט".

*

חזק הסוכות הפתח, במהלכו חלל צמ"י את ניסוק המים בבית המקדש (כן, כן,
אותו מקדש שבזכותו מכונה הר הבית בשם זה). שמחת בית השואבה מצויינת
לאורך כל הדורות, גם בלי המקדש, בידיעה, בתפילה ובתקווה שנלכה לחלל
את השמחה הזו, יחד עם שמחת שאר המועדים במקדש הצתידי שאליה תישא
את ציניה כל החברה האנושית.

שבת שלום, מועדים לשמחה ופתקא טבא!

פרשת השבוע - הרב נעם הכהן

בין כיפור לסוכות - "ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה"

לא, לא טעיתי - אני יודע שעדיין לא התחלנו בתפילות החורף. אז מה עניין הכותרת הזו?

בפרשתנו אנו נלמד את הפסוקים הבאים:

"הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי פִּי:

וְעָרַף כַּמָּטָר לִקְחֵי תִזְלַ כֶּטֶל אֲמַרְתִּי כְּשֵׁעִירִם עָלַי דְּשֵׁא וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֲשׂוּב:

כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לְאֵלֵינוּ"

משה רבנו פותח את שירת האזינו בכמה פסוקי פתיחה.

ראשית הוא קורא קריאה גדולה אל השמים ואל הארץ. קריאה המבקשת להעמיד עדים אל דבריו, קריאה המבקשת להציב את מרחב ההתרחשות - שמים וארץ.

לאחר מכן הוא ממשיך את דבריו ואמירותיו כטל וכמטר. יש מהפרשנים המדברים שלא אל דבריו הוא מכוון אלא אל התורה.

ופה יש הקבלה שלצידה יש הנגדה.

הלקח יערוף כמו מטר. האמירה תיזל כמו טל. מהצד האחד זו תקבולת קלאסית הקיימת בפסוקים רבים בתורה ובספרי הנ"ך ומאידך חכמים ראו בשני חלקי הפסוק הנגדה גדולה.

המטר הוא משקע היורד בחזקה, לעומת הטל היורד בנחת.

יש מהפרשים שפירשו שיש פה שתי דרכי לימוד מבחינה דיסקטית - האחת היא בחידוד, פלפול ורמה גבוהה, הנועד לחכמים גדולים (המטר) לעומת הלימוד במתינות, בהסברה ובהפשטה גדולה (הטל)

יש שפירשו כיחס שבין תורה שבכתב לבין תורה שבעל פה.

ואני מבקש לומר - ותן טל ומטר לברכה!

יש מצבים בהם דברי התורה באים כטל ויש כמטר. יש מצבים שונים, יש תלמידים וילדים שונים, יש נושאים שונים - לכל זמן - למטר ולטל. אך הכל צריך להיות לברכה. הכל צריך להיות מכוון לברכה.

הרי לא ייתכן שחלילה משה רבנו התכוון אחרת. הכל מכוון למגמה אחת - "כי שם ה' אקרא הו גודל לאלוקינו". המכוון העיקרי הוא להרבות ולהגדיל שם ה' בעולם.

בין יום הכיפורים לסוכות - תפילה גדולה לבנות ולפנות מקום לאור הגדול הזה.

שבת שלום,

נעם.

גורד, ציונות
ג' אמציונות

"למד לשתוק, כדי שתדע לדבר".
(רבי ענחם מנדל פוורקא)

אמרה חסידית

השבוע שהיה באולפנה

אינו סעודה שלישית מדהימה הייתה לנו! כמה חבל שאי אפשר לצלם תמונות (התמונות המצורפות - אמוצ"ש) כדי שתראו את מאירת השבת שרטוט כיפור. אז לאחר שהבנות (ואם בוארות!) הציגו מכל קצוות העיר ורוו צמאונט במיץ, ישבו בקבוצות לימוד מקורות. המדריכות הכינו משחק מקסימונוסא פרסיט על היסטוריית האולפנה. ולאחר הסעודה שהייתה ערוכה בטוב טעם יצאו לראש לשיורי סעודה שלישית וסיפורים ברוח שבת טובה מפי נעה, המורה מריט דניאלי ואנוכי - עד צאת השבת. אז הנה, תמונות אמוצ"ש ולהתראות בשבת האולפנה הבאה. אחרי כלאת פריצת דרך - אין ספק שנלכה בע"ה לשבתות רבות ומלאות, אמנו!

מרכז ציונות

אמית

הזילה שבין ראשון לשני- טרוט כיפור- נצרך לחטיבה
הציונה "צרה נשמה".

הצרה התחיל בשיחה של נצה ירון דיין לאמהות ולבנות
(פצילות שטע פתחה את הלימודים במדרשת אמית
אוריה).

לאחר מכן עברו הבנות "מסע אל עצמי" שהכינו
המדריכות, בחינת "ראשית התשובה- שישה האדם אל
עצמו".

הסיום המסע- חזרו לכיתות האם לפצילות עם המחנכות
וארוחה כיתתית. לאחר מכן התכנסנו כולנו לשיחה עם
נצה ולסליחות השיר ואומה.

השיא שלקראת השיא- יום הכיפורים.
אמר חתימה טובה!

אמ"ת AMIT
גורד, ציונות
וחינוך אזרחי

התקבל בוואטספ

Simple Math
"2get" and "2give"
creates many problems
So, Just double it.....
"4get" and "4give"
solves many problems

"בילדותי אמרו לנו בביה"ס שצריך להתנהג יפה במיוחד בעשרת ימי תשובה, בין ראש השנה ליום כיפור. בבית אבא אמר לי שזה נכון אבל צריך להתנהג לא פחות יפה בין יום כיפור לראש השנה."
(פרופ' נחמה ליבוביץ')

מה הקשר??

כחידת מה הקשר מהסבוצ סאגר ראינו את תמונתו של האון מוילנא לצד שלט רחוב הנושא את שמו ולזכרו - בוילנא. והסבוצ - מה הקשר בין שתי התמונות?

חג הסוכות התקרב ובא ואתרוג עדיין לא היה בנמצא. בכל ברדיציב כולה לא היה אפילו אתרוג אחד. אפילו זקני העיר לא זכרו מחסור כזה באתרוג שבלעדיו אי אפשר לקיים מצוות ארבעת המינים בחג הסוכות.

רבי לוי יצחק, הצדיק מברדיציב, הצטער צער רב על העדרו של אתרוג מעירו לקראת חג הסוכות. הוא שלח שליחים לארבע כנפות הארץ וציווה עליהם לחפש אתרוג בכל מחיר. כאשר העלו השליחים חרס, ביקש אותם רבי לוי יצחק שיארבו ליהודים עוברי דרכים ואם יימצא אצל מישהו אתרוג, ישדלו אותו למכרו בדמים מרובים, או לפחות להסכים ולבלות את חג הסוכות בברדיציב ולזכות בכך את בני העיר במצוות ארבעת המינים.

ואכן, באחד הימים נמצא יהודי שהיה בדרכו לביתו אחרי נדודים רבים וברשותו היה אתרוג מהודר. יחד עם לולב, הדסים וערבות "סט" שלם שבני ברדיציב היו נותנים כל הון שבעולם כדי לרכשו. השליחים שאלו את היהודי אם הוא מוכן למכור להם את ארבעת המינים והם לא יעמדו אתו על המקח אלא ישלמו לו כמה שרק יבקש מהם. היהודי סרב בתוקף, באומרו כי האתרוג אינו למכירה.

בלית ברירה הפצירו בו השליחים שיואיל לפחות לעשות את חג הסוכות בעירם, והם יתייחסו אליו כאל אורח חשוב מאוד, המזכה את כל העיר במצווה הגדולה. אולם היהודי השיב להם כי אין באפשרותו להיענות לבקשתם, מכיוון שלא היה בביתו זה זמן רב ועז רצונו לבלות את החג בחברת אשתו וילדיו.

כאשר כלו כל הקיצין, הצליחו השליחים לשכנע אותו לפחות להיכנס אל הצדיק מברדיציב.

רבי לוי יצחק ניסה להשפיע עליו שישאר לחג והסביר לו, איזו זכות גדולה תהיה זו בשבילו לזכות את כל הקהילה הגדולה במצוות ארבעת המינים. כאשר התברר כי הדברים נופלים על אוזניים אטומות, אמר לו הצדיק: "אם תישאר כאן לחג הסוכות אני מבטיח לך כי תהיה אתי במחיצתי, בגן עדן."

להבטחה זו לא עמד ביהודי הכוח לסרב, והוא הסכים להישאר בברדיציב לחג ולתת לכל בני הקהילה לברך על האתרוג שלו. מיד סידרו ליהודי האורח אכסניה מכובדת והבשורה הטובה כי הנה יש אתרוג לחג נפוצה חיש מהר והעיר ברדיציב צהלה ושמחה.

בלילה הראשון של סוכות, אחרי תפילת ערבית, כאשר היהודי האורח בקש להיכנס לסוכתו של בעל האכסניה שלו, לקדש על היין ולברך "לישב בסוכה", הוא הופתע לראות, כי לא מרשים לו להיכנס לסוכה. הוא ביקש ודרש ותבע במפגיע, אך כל זה היה ללא הועיל. בעל-הבית סירב להרשות לו להיכנס לסוכה.

מה הוא יכל לעשות? כמובן, הוא יכל לעשות קידוש בבית. אבל איזה יהודי יוותר על קידוש בסוכה, שלא לדבר על אכילה בסוכה ובפרט בלילה הראשון של החג?

כשראה שלא יעזרו לו כל טענות ומענות, פנה היהודי שלנו אל סוכת השכן בחצר הסמוכה. הוא ביקש להתלונן באזניו של בעל האכסניה שלו ולבקש רשות לעשות קידוש ולאכול כזית בסוכה, אולם גם שכן זה סרב לתת לו להכנס וכמוהו גם השכנים האחרים.

מבולבל ומיואש רץ היהודי שלנו אל רבי לוי יצחק, הצדיק מברדיצ'ב. הוא הבין כי כנראה היתה זו הוראה של הצדיק שלא יתנו לו להכנס לאף סוכה בעיר. כשדמעות עומדות בעיניו התלונן היהודי באזני הצדיק, כי הנה מסרבים לתת לו להכנס אף לסוכה אחת בעיר, והרי זה עוול, שלא נשמע כמוהו.

"וכי כך משלמים לי בעד הטובה שעשיתי שהסכמתי להשאר כאן לחג להתגלגל בבתי זרים במקום להיות בביתי עם משפחתי כדי לזכות את בני העיר בברכת ארבעת המינים – ולבסוף לא נותנים לי לקיים את מצוות הישיבה בסוכה?" התלונן.

הצדיק מברדיצ'ב ניסה להרגיע את היהודי: "אין דבר. אם אין אתרוג – אי-אפשר לברך עליו, ואם אין סוכה – פטורים ממצווה זו."

"הרבי בוודאי צוחק ממני" השתומם היהודי. "מה הפירוש אין סוכה? יש בעיר סוכות רבות, רק שלא נותנים לי להכנס לתוכן. הכל הייתי נותן על-מנת שיתנו לי להיכנס ולקיים את מצוות ישיבה בסוכה."

"אם תוותר לי על ההבטחה שנתתי לך בדבר חלקך בגן-עדן, אדאג לך שיתנו לך להיכנס לסוכה" השיב הצדיק בנחת.

תנאי זה בלב את היהודי שלנו. הוא החל חוכך בדעתו ונראה היה בעליל שקשה לו להחליט. הנסיון שהעומד בפניו היה גדול: האם לוותר על הבטחה להיות במחיצתו של הצדיק? או שמא כדאי לוותר על מצוות הסוכה, הכל למען גן-עדן בעולם הבא?

לאחר שהוא שקל בדעתו שעה ארוכה החליט היהודי שלנו לוותר על ההבטחה כדי שיוכל לקיים מצוות הישיבה בסוכה. הוא הודיע על כך לרבי לוי יצחק מברדיצ'ב, שחיך בחיך אבהי ואמר לו: "כעת, שויתרת על ההבטחה, אני חוזר ומבטיח לך אותה שוב. כל מה שרציתי הוא שתזכה בחלקך בעולם הבא בזכות ולא בחסד. כיוון שגילית מסירות נפש כה רבה בשביל קיום מצוות הישיבה בסוכה, הרווחת את חלקך בגן-עדן ומעתה הוא נתון לך כדת וכדין..."

זמני השבת

<u>העיר</u>	<u>כניסת השבת</u>	<u>יציאת השבת</u>
ירושלים	17:32	18:44
תל אביב	17:47	18:45
באר שבע	17:50	18:46

" והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו
 ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו
 וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
 יודעי שמך לומדי תורתך לשמחה."

שבת שלום!

בברכה, לעה הכהן
 ראש האולפנה.